

FABRICAGE-PATENT : CABCORD N.V.
ALGEMENE MAATSCHAPPIJ VOOR TOUW- EN STAALDRAADKABELS, KAPELLESTRAAT 44 HAMME-OP-DURME, BELGIË

moderne meerkabel van enkelvoudige
ATLAS-draden en een kern
van PERLON Bayer-strengen ...

7 winstpunten voor uw scheepsuitrusting :

- 1 Hoge breekweerstand (breek lengte $\pm$ 30 km)
- 2 Grotere weerstand aan afschuring, weersomstandigheden en allerlei schadelijke stoffen
- 3 Geringere rek : 24 % bij het breekpunt
- 4 Blijvende elasticiteit 100 %
- 5 Buitengewone waterdichtheid : PERLON is slechts voor 3 tot 5 % vochtopslopend
- 6 Bijzondere hanteerbaarheid dankzij zijn miniem gewicht
- 7 Uitzonderlijke elektrische isolatie

Brevet Farbenfabriken Bayer AG Leverkusen

DE VISSERIJ IN DE E.E.G.

Naast invoerrechten, wordt ook nog een taks op het zakcijfer van 11 % aangerekend, terwijl in Brazzaville een havenrecht van 25 % geheven wordt.

De kwantitatieve beperking op de invoer van visserijproducten omvat een gezamenlijk contingent voor verse, bewerkte of gekonserveerde visserijproducten. Het contingent bedroeg in 1963 244.000 FF.

(iii) Gevolgen van het associatieverdrag.

De overeenkomst tot associatie zal inzake visserijproducten enkel invloed hebben op de invoer, daar Kongo (Brazzaville) bijna geen vis exporteert. De bestaande invoerrechten dienen immers jaarlijks met 15 % te worden verminderd, terwijl het contingent na 4 jaar volledig moet opgeheven zijn. Voor België betekent dit vooral het wegvallen van de rechten op bepaalde gezouten en/of gedroogde vissoorten en conserven.

3. Turkije

Op 12 september 1963 werd te Ankara tussen Turkijë en de E.E.G.-landen een associatieverdrag ondertekend. Volgens de overeenkomst zou deze associatie over drie etappes lopen, nl. een eerste of voorbereidende fase, een overgangsfase en een eindfase.

De eerste fase duurt vijf jaar en voorziet o.m. de toekenning van handelspreferenties (tariefkontingenten) en financiële bijstand. Deze fase heeft vooral tot doel de Turkse economie vooruit te helpen

en voor te bereiden op de tweede fase, nl. de verwezenlijking van een douaneunie tussen Turkijë en de E.E.G. De tweede etappe zal in principe twaalf jaar vergen. De derde fase omvat de voltooiing van het integratieproces (1).

De overeenkomst voorziet geen specifieke bepalingen inzake visserijproducten.

B. De betrekkingen met de E.V.A.-landen.

De Europese Vrijhandels Associatie, die op 1 januari 1960 in werking trad, telt als leden Groot-Brittannië, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Portugal, Oostenrijk en Zwitserland. Finland is geassocieerd lid.

De associatie is in zekere mate de tegenhanger van de E.E.G. en beoogt de geleidelijke afbraak van de kwalitatieve en kwantitatieve beperkingen op het handelsverkeer; de associatie zoekt evenwel geen gemeenschappelijk buitentarief in te stellen.

De E.V.A. bleek enige tijd na zijn oprichting geen succes te betekenen, zodat de stroming ontstond om zich bij de E.E.G. aan te sluiten.

De besprekingen tot toetreding tussen landen van de E.V.A. en de E.E.G. en de betekenis hiervan voor de visserij worden onderstaand toegelicht.

1. Associatie van de E.V.A.-landen met de E.E.G.

Op 9 augustus 1961 diende Groot-Brittannië een aanvraag in tot

aansluiting bij de E.E.G. Dit was het sein tot een reeks officiële aanvragen vanwege de andere E.V.A.-landen. In onderstaande tabel wordt hun chronologische volgorde weergegeven.

(1) Voor uitgebreider gegevens, zie dokument B.V. 63.140.

Tabel 7 — Aanvragen van de E.V.A.-landen om toetreding tot de E.E.G. (a)

Data	Aanvraag tot aansluiting	Aanvraag tot associatie
9 augustus 1961	Groot-Brittannië	
10 augustus 1961	Denemarken	
12 december 1961		Oostenrijk
12 december 1961		Zweden
15 december 1961		Zwitserland
2 mei 1962	Noorwegen	
4 juni 1962		Portugal

(a) Bron: Tijdschrift voor Economie, Leuven, 1962,3 No 3, blz. 360.

Groot-Brittannië, Denemarken en Noorwegen vroegen om een aansluiting met de E.E.G. in toepassing van artikel 237 van het Verdrag van Rome. Hierdoor gaven de betrokken staten de wens te kennen integraal lid te worden.

Oostenrijk, Zweden en Zwitserland vroegen een associatie aan op grond van artikel 238 van het verdrag. Een associatieakkoord bleek voor deze landen meer geschikt te zijn, daar zij wegens hun positie als neutrale mogendheid sommige bepalingen van het Verdrag van Rome, die een afstand van souve-

reine rechten inhouden, niet konden aanvaarden.

Tenslotte kan worden vermeld dat de aanvragen vanwege de E.V.A.-landen ook andere West-Europese staten, nl. de Ierse Republiek (2) en Spanje (3), hebben aangezet om toetreding tot de E.E.G. te verzoeken.

(2) Aanvraag tot aansluiting op 31 juli 1963.

(3) Aanvraag tot associatie op 9 februari 1962.

Vooreerst werden besprekingen met Groot-Brittannië aangevat. Zij namen een aanvang op 25 september 1961. De onderhandelingen werden bemoeilijkt door de preferentiële positie van de Commonwealth-landen op de Britse markt en de Britse landbouwpolitiek, die sterk van het E.E.G.-landbouwbeleid afweek. Vooral voor dit laatste probleem kon geen oplossing gevonden worden, daar Frankrijk strikt aan het landbouwbeleid van de E.E.G. vasthield. Op 29 januari 1963 werden de onderhandelingen dan ook opgeschort.

Na de mislukking van de besprekingen tussen Groot-Brittannië en

(Vervolg blz. 16)

DE VISSERIJ IN DE E.E.G.

(Vervolg van blz. 15)

de E.E.G. gaven de landen van de E.V.A. het voornemen te kennen de verwezenlijking van de E.V.A. voort te zetten. Enkel Oostenrijk achtte zijn aanvraag om associatie met de E.E.G. nog steeds geldig.

Anderzijds werden ook pogingen ondernomen om de besprekingen tussen Groot-Brittannië en de E.E.G. weer op gang te brengen. Uiteindelijk kwam men in juli 1963 tot een overeenkomst. Om de drie maanden zouden in het kader van de West-Europese Unie en op ministerieel vlak besprekingen worden gehouden tussen Groot-Brittannië en de E.E.G.-landen. De dagorde van deze bijeenkomsten zou zowel problemen van politieke als van economische aard omvatten.

2. De betekenis van de onderhandelingen voor de visserij.

De toetreding of associatie van de E.V.A.-landen tot de E.E.G. zou vóór strekkende gevolgen voor het visserijbedrijf geboekt hebben. Dit kan duidelijk aan de hand van cijfers over de buitenlandse handel in visserijproducten tussen de twee economische groepen worden aangetoond. Tevens kan op de plannen tot verwezenlijking van een nauwere samenwerking tussen beide gemeenschappen worden gewezen en kunnen de mogelijke gevolgen voor de visserij nader worden ontleed.

a. Handelsstromingen in visserijproducten tussen de E.V.A. en de E.E.G.

De buitenlandse handel in visserijproducten van de E.E.G. is gekenmerkt door een belangrijk importsaldo (356,2 mln kg in 1961), terwijl de E.V.A. jaarlijks over een aanzienlijk exportsaldo beschikt (258,3 mln kg in 1961). Deze gegevens komen dan ook tot uiting in de handelsstroming en in visserijproducten tussen de twee economische groepen. Onderstaand wordt de in- en uitvoer van de E.E.G., vnl. ten overstaan van de E.V.A.-landen, toegelicht.

(i) Invoer uit de E.V.A.

De E.V.A. vormt voor de E.E.G. de belangrijkste bevoorradingsbron van visserijproducten. In 1961 importeerden de E.E.G.-landen in totaal 646,9 mln kg visserijproducten waarvan 227,9 mln kg of 35,2% uit de E.V.A. afkomstig waren (zie tabel 8). Uit de overige derde landen werd 222,0 mln kg of 34,4% betrokken, terwijl de diverse E.E.G.-landen in de andere lidstaten 196,9 mln kg of 30,4% importeerden.

Tabel 8 — Invoer van visserijproducten in de E.E.G. 1961 (a)

Lidstaten	Invoer uit de		Invoer uit de		Invoer uit de		Totale invoer	
	in T	%	in T	%	in T	%	in T	%
België-Luxemburg	61.852	71,4	10.039	11,6	14.788	17,0	86.679	100
West-Duitsland	36.190	15,1	150.092	62,5	53.699	22,4	239.981	100
Frankrijk	61.214	44,3	11.637	8,4	65.203	47,3	138.054	100
Italië	25.729	17,0	44.746	29,6	80.706	53,4	151.181	100
Nederland	11.954	38,6	11.431	36,9	7.589	24,5	30.974	100
Totaal	196.939	30,4	227.945	35,2	221.985	34,4	646.869	100

(a) Bron: diverse nationale statistieken.

Onder de E.V.A.-landen is Denemarken de belangrijkste leverancier: in 1961 bedroeg de export naar de E.E.G. 111,0 mln kg of 48,7% van de totale leveringen van de E.V.A. Noorwegen volgde met 44,2 mln kg (19,4%), Zweden met 33,7 mln kg (14,8%), Portugal met 31,0 mln kg (13,6%) en het Verenigd Koninkrijk met 8,0 mln kg (3,4%). De afzet van Oostenrijk en Zwitserland is onbeduidend.

De E.V.A.-landen exporteren vooral verse of bevroren bodemvis en verse haring. Het Verenigd Koninkrijk voert ook belangrijke hoeveelheden schaal- en weekdieren en bewerkte haring naar de E.E.G. uit, terwijl Portugal bijna uitsluitend viskonserven (sardines) levert.

West-Duitsland is met 150,1 mln kg of 65,8% van de totale import uit de E.V.A. de voornaamste cliënt. Italië komt op de tweede rang met 44,7 mln kg of 19,6%; Frankrijk (11,6 mln kg), Nederland (11,4 mln kg) en België-Luxemburg (10,0 mln kg) nemen elk ca 5% voor hun rekening.

(ii) Uitvoer naar de E.V.A.

Op een totale uitvoer in 1961 van 290,7 mln kg, wisten de E.E.G.-landen slechts 20,8 mln kg, hetzij 7,2%, in de E.V.A. af te zetten.

West-Duitsland exporteerde 11,3 mln kg of 54,55% van de totale afzet in de E.V.A. (vnl. verse of bevroren vis naar Oostenrijk), terwijl door Nederland 8,2 mln kg of 39,6% (vnl. verse en bevroren vis naar het Verenigd Koninkrijk) werden geleverd. De uitvoer van België en Frankrijk is van minder betekenis; voor Italië werd geen export genoteerd.

b. Integratieplannen tussen de E.V.A. en de E.E.G.

Het Verdrag van de E.V.A. is uitsluitend van toepassing op industriële goederen. Op aandringen van Noorwegen werden evenwel bepaalde visserijproducten als industriële goederen beschouwd; deze producten zijn: bevroren of gekoelde visfilets, gepelde en gekoelde of bevroren steurgarnalen. Konserven van vis en schaal- en weekdieren worden vanzelfsprekend als industriële producten aanzien (1). Dit heeft tot gevolg dat de douanetarieven van deze visserijproducten volgens hetzelfde ritme als de rechten voor industriële goederen afgebroken worden. Momenteel zijn de invoerrechten binnen de E.V.A. op 50% van de oorspronkelijke

hoogte gebracht (2). Te noteren valt ook dat de invoer van diepvroren vis in Groot-Brittannië uit E.V.A.-landen tot 24.000 ton per jaar beperkt is.

De bepalingen van het Verdrag brachten mede dat de druk van de Scandinavische visserijproducten op de Britse markt aanzienlijk verhoogde. In deze E.V.A. voelt de Britse visserij zich dan ook in een nadelige positie. Algemeen gezien worden door de visserijmiddelen volgende bezwaren tegen de associatie aangevoerd (3): (a) de concurrentie t.a.v. prijs en kwaliteit zal toenemen, (b) de ontwikkeling van de diepvriesindustrie, waarin belangrijke kapitalen zijn geïnvesteerd en die tenslotte een stabilisator is op de markt, zal worden geremd, (c) de geïmporteerde bevroren producten zullen de concurrentie tegenover de verse vis verhogen, (d) de produktie van bewerkte vis, conserven, vismeel en visolie zal een belangrijke mededinging ontmoeten en (e) de associatie bracht geen gunstige oplossing voor het probleem van de visserijgrenzen.

(1) Volgens het Verdrag van Rome worden alle visserijproducten (ook conserven) als landbouwproducten beschouwd.

(2) Toestand op 1 januari 1963.
(3) Fishing News, 11 december 1959, blz. 4; Fish Trades Gazette, 14 november 1959, blz. 6 en 9-10 en Fish Trades Gazette, 12 december 1959, blz. 9-11 en 48.

Anderzijds wordt de uitvoer van visserijproducten van de E.V.A.-landen geremd door de progressieve aanpassing van de douanerechten van de diverse lidstaten van de E.E.G. aan het gemeenschappelijk douanetarief.

Een en ander brachten mede dat men in de E.V.A. een handelspolitiek tussen de twee economische groepen wilde tot stand brengen, teneinde de toegang tot de markt voor visserijproducten van de E.E.G. veilig te stellen en de spanningen binnen de E.V.A. te verlichten.

Een eerste voorstel ging uit van de « British Trawlers Federation Ltd » en had als inhoud de oprichting van een West-Europese Visserijgemeenschap (1). Het plan voorzag o.m. een gemeenschappelijke markt voor vis en visserijproducten, vrije toegang tot de visgronden, vrijheid van beweging van kapitaal en arbeid en gemeenschappelijke maatregelen tot bescherming van de visstand.

De Gemeenschap zou toegankelijk zijn voor alle leden van de O.E.S.O. en voor de andere landen, die door de lidstaten van de Gemeenschap worden toegelaten.

Bij de onderhandelingen over de toetreding van Groot-Brittannië tot de E.E.G. en de aanvragen tot lid-

maatschap vanwege de andere E.V.A.-landen, werd dit plan verlaten. Het Verdrag van Rome voorziet immers de uitwerking van een gemeenschappelijke visserijpolitiek. Bepaalde lidstaten wilden zelfs de betrokken derde landen, in afwachting dat zij tot de E.E.G. zouden toetreden, reeds tot de besprekingen voor het tot stand brengen van deze politiek uitnodigen.

(1) De Visserijwereld — 5 mei 1961, blz. 9 en 11.

Het afbreken van de besprekingen met Groot-Brittannië maakte evenwel een einde aan de vooruitzichten op een oplossing in het kader van de E.E.G. In Britse visserijkringen werden opnieuw voorstellen gedaan om tot een overeenkomst op West-Europees vlak te komen (1). Dit akkoord beoogt niet meer de oprichting van een West-Europese visserijgemeenschap, doch een overeenkomst die een ruil van de toegang tot de markten met de toegang tot de visgronden inhoudt. De Britse regering heeft dan ook het voornemen op 3 december 1963 te Londen een internationale visserijconferentie te houden. Tot deze bijeenkomst werden de landen van de Europese Economische Gemeenschap, de landen van de Europese Vrijhandels Associatie, de Ierse Republiek, IJsland en Spanje uitgenodigd (2).

Deze conferentie heeft inmiddels plaats gehad met het gevolg dat de Belgische vissers na 31 december 1965 buiten de zesmijlenzone van Groot-Brittannië en de Ierse Republiek zullen moeten blijven. Een overeenkomst inzake de internationale handel in visserijproducten werd niet bereikt.

(1) De rede van A. Laing, directeur-Generaal van de « British Trawlers Federation » op de Europese visserijdag van 18 juli 1963 te Oostende.

(2) Fish Trades Gazette, 4 mei 1963, blz. 6 en The Fishing News, 3 mei 1963, blz. 1.

c) Gevolgen voor de visserij van een overeenkomst tussen de E.V.A. en de E.E.G.

Alhoewel de E.E.G.-landen voor hun bevoorrading in visserijproducten o.a. op invoer uit de E.V.A. zijn aangewezen, mag evenwel niet uit het oog verloren worden dat bepaalde E.V.A.-landen een omvangrijk produktieapparaat en een belangrijke verwerkende industrie bezitten, terwijl zij meestal dicht bij de visgronden gelegen zijn en de overheid soms aanzienlijke steun aan het bedrijf verleent.

De toetreding van de E.V.A.-landen tot de E.E.G. of het afsluiten van een overeenkomst inzake de visserij kan dan ook meebrengen dat de concurrentie op de markt voor visserijproducten binnen de E.E.G. scherper vorm aanneemt. Hierbij mag tevens niet vergeten worden dat het gemeenschappelijk visserijbeleid van de E.E.G. dat elke diskriminatie tussen producenten dient uit te schakelen, nog steeds niet werd uitgewerkt.

c) De onderhandelingen in het kader van het G.A.T.T.

Het «General Agreement on Tariffs and Trade» werd op 30 oktober 1947 te Genève in het kader van de Uno opgericht en heeft tot doel de handelsbeperkingen tussen de lidstaten progressief neer te halen.

Het akkoord omvat o.a. de clausule van de meest begunstigde natie. Hierdoor worden de handelskonncessies tussen twee lidstaten automatisch tot de andere lidstaten uitgebreid. Iedere overeenkomst inzake tarieven en kontingenten heeft dus vérstrekkende gevolgen en moet dan ook grondig bestudeerd worden.

Een groot aantal landen, met uitzondering van de staten van het kommunistisch blok, zijn tot de G.A.T.T. toegetreden. Ook de E.E.G.-landen maken deel uit van deze overeenkomst. Dit heeft voor gevolg dat de oprichting van het gemeenschappelijk buitentarief onder toepassing valt van artikel XXIV, 6, van het G.A.T.T., waardoor heronderhandelingen tussen de E.E.G. en de andere G.A.T.T.-partners noodzakelijk waren.

De eerste reeks van onderhandelingen nam een aanvang op 1 september 1960 en werd op 29 mei 1961 beëindigd. Wegens moeilijkheden inzake landbouwprodukten kon men tot geen praktische resultaten komen (1).

Een tweede reeks van onderhandelingen (2), ving aan op 29 mei 1961 en eindigde op 16 januari 1962. De E.E.G. stelde aan de G.A.T.T.-partners voor het gemeenschappelijk buitentarief met 20% te verlagen. Bepaalde industrie- en alle landbouwprodukten werden evenwel van deze tariefverlaging uitgesloten.

Enkel met de Verenigde Staten kon een beginselakkoord bereikt worden. Deze overeenkomst bepaalt dat na het inwerkingtreden van het gemeenschappelijk landbouwbeleid terug onderhandelingen zullen worden aangeknoopt. In afwachting van deze besprekingen zou de E.E.G. bestaande handelsrestrikties niet uitbreiden.

(1) A. Van Damme, Overzicht en perspectieven van 21 maanden tariefonderhandelingen in het kader van het G.A.T.T., Landbouwtijdschrift, Ministerie van Landbouw, februari 1963, blz. 233-240.

(2) Deze onderhandelingen worden de «Dillon-ronde» genoemd.

Een derde fase van onderhandelingen in G.A.T.T.-verband werd op 15 mei 1963 aangevat en heeft de Amerikaanse Trade Expansion Act van 1962 als basis.

De Trade Expansion Act verleent aan de president van de Verenigde Staten bijzondere volmachten om maatregelen tot verhoging van de handel met de E.E.G. te treffen. Deze volmachten geven de president o.m. de bevoegdheid de douanerechten, onder de voorwaarde van wederkerigheid, met 50% en in bepaalde gevallen met meer dan 50% te verlagen.

De hoge tarieven die voor bepaalde produkten bij de invoer in de U.S.A. geheven worden, bleken evenwel de toepassing van dergelijke tariefverlagingen te bemoeilij-

ken. Tijdens de inleidende besprekingen kon evenwel tussen de U.S.A. en de E.E.G. een beginselovereenkomst over de definitieve tariefonderhandelingen, die op 4 mei 1964 te Genève zijn aangevangen, worden afgesloten. Deze overeenkomst voorziet o.m. volgende punten:

a) De U.S.A. en de E.E.G. zullen hun douanerechten op redelijke wijze verlagen.

b) De onderhandelingen zullen op alle produkten betrekkingen hebben. Tevens zullen het beginsel van de wederkerigheid en de clausule van de meest begunstigde natie worden toegepast.

De verlagingen zullen zich tot alle sterk geïndustrialiseerde landen uitstrekken.

c) De onderhandelingen dienen door technische konferenties te worden voorbereid. Tijdens deze bijeenkomsten zullen de uitzonderingen worden vastgesteld en zullen de bijzonder hoge tarieven vooreerst worden afgevlakt.

d) De afbraakmaatregelen zullen niet alleen de douanerechten, doch ook alle andere handelsbeperkingen treffen.

De gevolgen voor de visserij van een overeenkomst, die hoger vermelde principes als basis heeft, zouden heel belangrijk kunnen zijn.

Het algemeen buitentarief en de rechten van de U.S.A. zouden in principe met 50% worden gereduceerd. Dit zou voor België vooral 'n weerslag hebben voor wat betreft de invoer uit de U.S.A. van konserven van pilchards en zalm, terwijl de Belgische uitvoer van bevroren vis en konserven van schaal- en weekdieren aan gunstiger voorwaarden zou kunnen geschieden.

Van groter belang is evenwel de toepassing van de clausule van de meest begunstigde natie. Deze zou immers medebrengen dat het algemeen buitentarief ook ten overstaan van de andere G.A.T.T.-partners, waaronder de E.V.A.-landen, zou worden verminderd. Hieruit zou wellicht een verscherpte concurrentie op de E.E.G.-markt voor visserijprodukten voortvloeien.

BESLUIT

Een overzicht van de stand van de verwezenlijking van de E.E.G. laat toe volgende konklusies te trekken:

Inzake de afbraak van douanerechten en kontingenten en de opbouw van een gemeenschappelijk douanetarief werd een bevredigende vooruitgang geboekt. Ook op andere gebieden, vnl. de vrijheid van vestiging, wordt het Verdrag van Rome binnen de voorziene tijdsgrenzen toegepast.

Voor wat betreft het gemeenschappelijk visserijbeleid kan men evenwel vaststellen dat tot nog toe geen oplossing in het vooruitzicht wordt gesteld. Dit kan zeker een gevaar inhouden, vooral wanneer men overweegt dat de toetreding tot de E.E.G. van landen met een sterk ontwikkelde visserij of het afsluiten van een West-Europese visserijovereenkomst niet denkbeeldig is, terwijl ook in het kader van de G.A.T.T. binnen afzienbare tijd beslissingen met vérstrekkende gevolgen kunnen worden genomen.

Marktoverzicht Zeebrugge

(vervolg van bladz. 7)

De 1100 kg tongen werden aan dezelfde prijzen afgenomen, van 88 tot 90 voor grote, bloks van 82 tot 85 en fruits 74 tot 78. Middenslag van 78 tot 80 voor schone kleine en van 79 tot 84 voor kleine.

De kleinste sorteringen waren zeldzaam. Door elkaar haalden de TP en slips van 80 tot 81 F, de gemiddelde prijs was 80 F. De tarbotsoorten waren in prijs gedaald van 54 tot 64 voor grote en van 35 tot 45 voor middelslag. De grieten iets duurder, van 30 tot 35 F. Ronde vissoorten, alhoewel zeer klein in aanvoer, brachten slechts van 10 tot 18 F op voor kabeljauw en 8 tot 10 F voor gullen. Wijtingsoorten van 7 tot 8 voor grote en 4 tot 5 voor kleine. Totten en kleine totten werden praktisch allemaal opgevangen. Platvissoorten waren in prijs gedaald, grote en middenslag van 12 tot 14 en 3de slag van 10 tot 11. Amper 20 benen roggevis op de markt, brachten van 13 tot 16 F op voor grote roggen, van 12 tot 14 voor tilten en van 9 tot 10 voor halve mans. De opbrengsten schommelden tussen 61.100 voor Z.471 en 76.430 F voor Z.428 van de Kreeftenput. De B.603 van de West bracht 74.110 F op en de Z.415 haalde 103.510 F. De Kustvisser Z.454 bekwaam 33.710 F.

WOENSDAGMARKT

12 vaartuigen, 4 Kreeftenputters, 2 van het Kanaal, 1 van de Noord, de overige Kustvisseren.

Kreeftjes haalden van 1090 tot 1490 voor de grote, middenslag van 480 tot 790 en kleine van 270 tot 450 F. De 6.300 kg tongen werden hoofdzakelijk aangevoerd door Kanaalschepen. De grote brachten van 81 tot 86 F op, bloks van 78 tot 84 en fruits van 72 tot 80 F.

De middensorteringen bekwaamen van 78 tot 84 voor de schone kleine en van 84 tot 90 voor kleine. De kleinste slag bracht 84 tot 86 F op voor de TP en de slips van 70 tot 84 F. De gemiddelde prijs was

80,76 F het kg. Opnieuw zeer weinig kabeljauw, van 16 tot 20, gullen van 9 tot 13 F. Wijtingsoorten haalden volgens kwaliteit van 6 tot 9 voor grote en van 4 tot 5 voor kleine. De aanvoer van grote en kleine totten was vrij groot, maar deze vielen maar weinig in de smaak. De platvissoorten vormden de hoofdschotel, volgens kwaliteit, van 12 tot 22 voor grote, van 11 tot 14 voor middenslag en van 8 tot 14 voor 3e slag. De roggevissoorten waren eerder gering. De grote roggen van 18 tot 20, de tilten van 14 tot 16 en halve mans van 10 tot 12 F.

De cijfers schommelden tussen de 23.530 voor de Z.511 en 108.470 voor de Z.591. Het Kanaal bracht de hoogste besommingen op, van 165.840 voor de Z.546 en de Z.465 haalde 219.290 F. De Z.186 van de Noord met 51.870. De Kust, van 20.000 voor de Z.410 tot 40.910 F voor de Z.442 — FR

PUBLICITEIT

IN

het
visserijblad

DOET

UW

ZAKENCIJFER

STIJGEN

REDERS en
VISSERS,
voor uw

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

wendt U in volle
vertrouwen tot de
beroepsvereniging

HAND IN HAND

O. V. A. VISMIJN OOSTENDE Tel. 721.73